

7 ΜΑΪΟΥ 2024
ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Σήμερον συμφάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἢ ἀκολουθία τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ

σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ε ε Κυ

ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος

σε ει σα α α ακου σο ον μου ου προσχεςτηφω

νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου

εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει

σα ακου σον μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η

μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο

ο ο ο ον σου ε παρσιςτω ω ω ωωνχει ει ρω

ω ωνμου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι

νη ει σα ακου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γοςπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα σεις εν

α μαρ τι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

ανομιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο των οικιαμων

τωλοι κατανοασει με εγω εως αναρρη

θω

Φωνη μου προς Κυριον εκκραξα φωνη

μου προς Κυριον εδητην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα και

συγνωστας τριβωσμη

Εν οδω τα αυτη η επορευοομην

εκουψαν παγαμοι

Κατενοουν εις τα δεξια ακαι επεβλε

πον και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Απωλετο φυγη η απεμου και ουκ εστιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου

Ε Γα κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

Π Γα ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ Γα υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε Γα ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε Γα με υ πο μενου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι

Ε Γα κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

Γ Γα ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου

Ἰστῶμεν στίχους ἡ', καὶ φάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμος ε εστιν

Τ^{Γα} ω σω σταυρω Χρι στε Σω τηθ ανα του κρατος

λελυται και δι αβο ολου η πλαα νηκα ατηρ

γηηται γε νοσδε ανθ ρωπων πισει σωζο μενον

υμνον σοικα θεκα στην προσφ ρειει

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πισεν ηψυ χη

μουε πιτο ονκυ ριι ον

Π^{Γα} εφω τισται τασ υμπαν τατη ανα στασει σου

κυριε καιο παρα δεισος παα λινη νεω ωωκται

πασα δεη κτισις ανευ φημου σαα σευ μνονσοι

καθε καστην προσφ ρειει

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας υ η

ελπι σατω ισρα ηλε πιτο ονκυ ριι ον

Δ^{Γα} οξα ζωτου πα τρος και του γιου την δυνα

Διωγμούς ἐκαρτέρησας .....

Στίχ. ζ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἄστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στερῶρέ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραίωμα ἄσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, συνελθόντες σὲ τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Στίχ. η΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευ-στε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρῖσμα ἅγιον, ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρό-μαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Γερμανοῦ.

Ἦχος Πα

Δοξολογία Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Χριστου το ο ον Ι ι ι ε ε ρα α αρ

χην υ μνη σω μεν α παν τες Α α θα να α

σι ι ι ι ον ο τι Α ρει ου τα δι δαγ μα τα

παν τα α κα τη η η ηε γη η η η σε και της

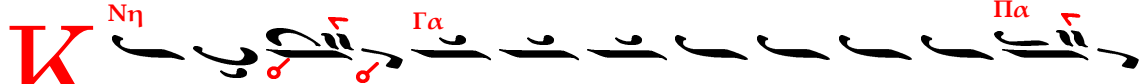

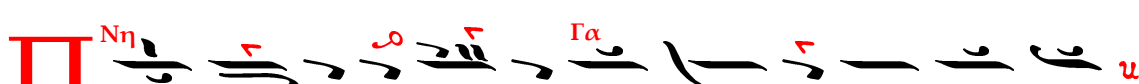

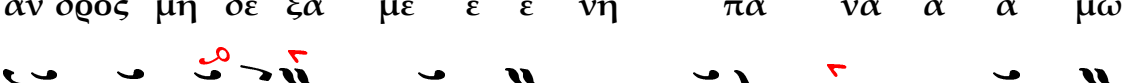
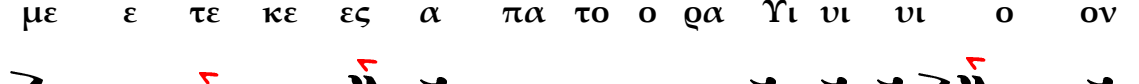
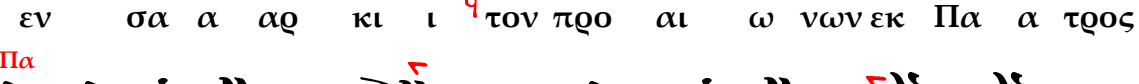
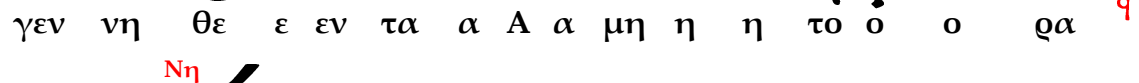
α γι ας Τρι α α δο ο ος το ο κρα α α τος εις

πα αν τα το ον κο ο ο σμον τρα νως κα α τα α

 αγ γε ε ελ λει ει ^{Πα} ε να Θε ον εν τρι σι προ σω ω

 ποι οι οισ α με ε ρι ι ι ι στον ω και προ σβε ευ

 ει υ περ η η μων ^Δ των εν πι στει τε λου ουν τω ων την

 μνη η η μη ην α α αυ του

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Ἦχος} Γα ϕ

Κ ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην

Π ^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν

 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{Πα} το ο κον πα

 αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} πει ραν γα αρ α

 αν δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{Γα} πα να α α μω

 με ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον

 εν σα α αρ κι ι ^{Νη} τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος

^{Πα} γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα

^{Νη} μη δα μως υ ^ϕ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ

μο ο ο ο ν η η δι αι ρε σι ι ν ^ν αλλ ε κα τε ρας
^{Γα} ου σι ι ι ι ας ^π την ι δι ο τη η τα σω ω ω
^{Νη} α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α ^π δι ο Μητρο
^{Γα} πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω
 θη η η η η ναι ^π τας ψυ χα ας τω ν ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ο ν ο μο ο λο γου
^{Νη} ντω ω ν σε ε ε ε ^{Γα}

***

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

^Φως ι ι λα α ρο ο ο ν α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τ ε
 ε ε Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

‘Ο διάκονος: ‘Εσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ς Γα φ

Ο Γα Νη Γα
 Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α'. Εν ἐξόδω Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ
βαρβάρου
ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α

γι ι α σμαυ τϛ ϛ

Θε ος η η μων εν τω ϛ ϛ ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
ο Ι ορ δα νης ε

στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω

Θε ος η η μων εν τω ϛ ϛ ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη
ο

τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι

σω ω

^{Γα} ^{Νη} ^{Γα}
 Ο Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
^{Δι} ^{Νη}
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
^{Γα} ^{Γα}
 ε ε ποι οι οι η η η σε ε ε εν

***

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

***

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Γα ϕ

Ο^{Γα} τω πα^{Πα}θει σου Χρι^{Πα}στε α^{Πα}μαυ ρω^{Πα}ω^{Πα}σας τον η^{Πα}
λι^{Πα}ι^{Πα}ον^{Πα} και τω φω^{Πα}τι της ση^{Πα}ης α^{Πα}να^{Πα}στα^{Πα}σε^{Πα}ως^{Πα}
φαι^{Πα}δρουνας τα^{Πα}συμπαν^{Πα}τα^{Πα} προσ^{Πα}δε^{Πα}ξαι^{Πα}η^{Πα}μων τον ε^{Πα}σπε^{Πα}
ρι^{Πα}νον υ^{Πα}μνον φι^{Πα}λα^{Πα}αν^{Πα}θρωω^{Πα}πε^{Πα}

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ϕ

Χ Α^{Κε}να^{Κε}στη^{Κε}τω^{Κε}ο^{Κε}θε^{Κε}ος^{Κε} και^{Κε}δι^{Κε}α^{Κε}σκο^{Κε}ρ^{Κε}πι^{Κε}σθη^{Κε}
τω^{Κε}σαν^{Κε}οι^{Κε}ε^{Κε}χ^{Κε}θροι^{Κε}αυ^{Κε}του^{Κε} και^{Κε}φυ^{Κε}γε^{Κε}τω^{Κε}σαν^{Κε}α^{Κε}

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ονπρο

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη ^υ₉

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ₉ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ₉
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ₉ Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ^υ₂₂ ω
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^υ₉ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^υ₉ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^υ₂₂ τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^υ₉ κη ρου υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^υ₉

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Γερμανοῦ.

Ἦχος **Γα ρ**

Δ ^{Νη} ο ξα α ^{Γα} Πα τρι ι ι ι και ^{Πα} Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι ^π₉
Π ^{Νη} α λιν η μι ιν ο χρου σο ορ ρο ο ας ^{Γα} Νει ει ει ει
λος ^υ₉ και της α θα να σι ι ι ας ε ε πω ω ω
νυ υ υ υ μο ος ^π₉ δι α της ε ε τη σι ου μνη
η η η μνης ε ε πι δη μω ων ^υ₂₂ ταις κα λαι αι αις α α

Γα
 να βα α α σε σι πλημ μυ ρει τα χρου σορ ρει ει
 Πα
 θρα της α θα α να σι ι α ας χε ε ευ μα α α
 Νη
 α τα α και τρο φην αμβρο σι ι ας καρ πο ο δο ο
 Μ
 των δι α της υ ψη λης θε η η η γο ο ρι
 Γα
 ι ι ας Τρι α α α α α δος α δι αι ρε
 Πα
 ε ε το ον κρα α α τος ε εκ δι δα σκει ει προ ο
 Νη
 ο σκυ υ υ υ νει ει ν και πε λα γι ζων τα θει ει
 Πα
 ει ει α α δι ι δα γμα τα α των πι στων κα τα α αρ
 δει ει τα ας δι ι α νοι οι οι οι οι α ας
 Γα
 και προ σβε ε ευ ει υ υ περ των ψυ υ χω ω
 Γα
 ω ω ω ω ν η η η η μω ω ω ν

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υ ν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
 και λα μ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

Πα
 υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 Δι
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 M
 Δι
 τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 Πα
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 Κε
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 Πα
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 Κε
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 Πα
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 Δι
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ς

Σ τυ λος γε ε γο νας ορ θο δο ξι ας θει οις
 22
 δο ογ μα σιν υ πο στη ρι ζων την Εκ κλη σι αν
 9
 Ι ε ραρχα Α θα α να σι ι ε τω γαρ Πα τρι τον
 9
 Υι ο ον ο μο ς σι ον α να κη ρυ ξασκα τη
 9
 η σχυνα ας Α ρει ει ον Πα τερ Ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι

κε τευ ε ^υ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
λε ε ος ^υ

καὶ αὖθις

Ἦχος Πά Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^υ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο ο
ο ο ο ο ο ος ^υ

***

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *